ANUL XII. No. 1452 — 4 PAGINI 3 LEI — Duminecă 16 Septembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Ciuburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

D. Foty Valerianos, fostul președinte al federației de ciclism, destăinue dedesubturile evenimentelor cicliste la ordinea zilei

Ce s'a petrecut în „tur". Dece au fost persecutați alergătorii brăileni

Conform celor arătate de noi la timp, clubul ciclist din Brăila s'a retras din Federația română de ciclism. Această retragere a provocat, cum era și firesc, o adevărată consternare în lumea ciclistă dela noi, dat fiind locul de frunte pe care această grupare de elită l'a ocupat, precum și rolul pe care l'a jucat, în concertul probelor cicliste desfășurate în ultimii 10 ani în România.

Decizia retragerii își are originea în multiplele nedreptăți făcute de către forul ciclist grupării brăilene, nedreptăți cari au culminat cu deciziile luate contra alergătorilor din orașul dunărean, cu ocazia «Circuitului României».

DECLARAȚIILE D-LUI VALERIANOS

Fostul președinte al comsiei centrale a F. S. S. R., d. Foty Valerianos, președintele clubului ciclist Brăila și unul dintre promotorii de frunte ai ciclismului românesc, chiar sufletul lui, ne-a făcut câteva interesante declarații în legătură cu sus pomenita retragere.

TIMPURI MAI BUNE

«Imi reamintesc de anul 1927 când am fost rugat să preiau conducerea comisiunii centrale de ciclism. Am acceptat cu plăcere deși situația sportului pedalei nu era de loc roză. In momentul venirii mele la conducerea ciclismului, erau în țară numai patru cluburi de specialitate și o singură pistă: *cea dela Brăila.* Timp de 4 ani, bucurându-mă de o bine voitoare colaborare, am reușit să înregistrăm un progres puțin obișnuit. Intr'adevăr, în ziua înființării Federației de specialitate, for pentru înfăptuirea care am luptat din răsputeri, se găseau afiliate la F. S. S. R. nu mai puțin de 16 grupări cari își desfășurau activitatea pe 5 velodromuri.

DUPA TREI ANI

«Astăzi, după ce Federația a activat trei ani încheiați, ciclismul se găsește în complectă păragină. Numai activează efectiv, în țară, sub controlul forului de specialitate, decât cinci cluburi. Cât despre piste, cu bunăvoință, cu multă bunăvoință, se poate vorbi de două».

«Aceasta este activitatea «prosperă» a Federației române de ciclism»

O SITUAȚIE REGRETATA

«Până la creiarea Federației, în 1931 se organizau regulat întâlniri între alergătorii români și cei bulgari, întâluiri cari, în majoritatea cazurilor s'au soldat cu triumful culorilor noastre. Pe atunci se făcea mai puțină paradă de autoritatea conducătorilor dar se lucra intens și numai cu scopul de a consolida acest sport care a traversat în viață, multe etape critice».

»Astăzi când nimeni dintre cei în drept nu se gândește decât la aplicarea unor cât mai severe pedepse pentru greșeli, de multe ori imaginare, chestiunea propășirii sportului fiind lăsată pe planul al doilea, este normal să regretăm starea prosperă de acum câțiva ani».

UN DEBUT LAMENTABIL

«Federația a debutat extrem de slab și probabil că acum ține să nu șteargă impresia lăsată atunci. Imi amintesc că în 1931, șase luni după înființarea forului, conducătorii nu au reușit să obțină libera trecere în țară a trei alergători bulgari cărora clubul ciclist Brăila le plătise deplasarea dela Sofia la Rusciuk și înapoi. Și, în timp ce Federația română de ciclism era incapabilă să aducă acest serviciu sportului pe care îl patrona, în țară intrau echipe de football, atletism, tennis, etc. mult mai numeroase decât echipa formată de cei trei bulgari.

CAMPIONATE DUPA POFTE

«In chestiunea organizării campionatelor naționale, Federația a dat cea mai crasă dovadă de slăbiciune și incompetență.

«Pretutindeni și în toate domeniile sportive, datele campionatelor naționale se fixează înainte de începerea sezonului, nu fără ca cei interesați să fie puși în curent cu condițiunile în care urmează să se dispute competițiunile oficiale.

«Federația noastră nu a ținut cont niciodată de aceste percepte, bine studiate înainte de a fi așternute pe hârtie de către forurile străine și deaceia campionatele noastre naționale au corespuns, de multe ori, unui veritabil fiasco.

«Condițiile acestor probe s'au schimbat dela an la an, după pofta acelora cărora prin nu știu ce nenorocită împrejurare le-au fost încredințate destinele sportului ciclist. S'a abuzat în special, cu condițiile campionatului național de fond, care s'a disputat când cu plecări în grup, când cu plecări individuale și aceasta fără să se anunțe din timp.

«Ignorează oare cei din fruntea Federației faptul că fiecare gen de alergare implică un anumit sistem de antrenament?»

CIRCUITUL ROMANIEI

«Nedreptățile făcute alergătorilor brăileni cu ocazia cursei de tristă memorie «Circuitul României» au depășit răbdarea celor cari primiseră cu voie bună înființarea acestei probe».

«Nu voi insista asupra faptului că alergătorii au fost supuși unui regim special care favoriza pe cei slabi și defavoriza pe oamenii de clasă nici asupra faptului că s'au organizat, la capetele de etapă, sosiri cari frizau cel mai elemen tar bun simț, considerând că omul, dacă are bunăvoință poate să fie pe alocuri și incompetent».

«Țin însă să remarc că unii dintre oficialii «marei» competițiuni, nu s'au sfiit să aducă grave acuzații unora dintre alergătorii brăileni, mergând până a le suspecta buna credință și a blama pe conducătorii lor».

«Bunul simț dictează celor învestiți cu oarecari puteri, să nu ia în considerare reclamațiuni cari poartă pecetea relei credințe, spre a arunca, fără nici o mustrare de conștiință, anatema asupra unor oameni nevinovați.

PE CHESTIE DE... PREMII

«In fine, faptul că Federația după ce a admis ya în «Circuit» să se acorde alergătorilor premii în bani, conducătorii vin apoi să ceară aceste premii spre a cumpăra cu banii respectivi articole de sport și obiecte de artă».

«Desigur că a fost mai simplu procedeul întrebuințat de noi. Pentru cei 8000 lei câștigați de alergătorii brăileni, ne-am permis să cumpărăm noi premii spre a le pune la dispoziția celor merituoși. Adică era absolută nevoe că sumele să treacă prin mâinile conducătorilor Federației pentru a i se da același destinație ?».

Dat fiindcă vom mai avea prilejul să ne ocupăm de arzătoarea chestiune a retragerii clubului ciclist Brăila din Federația de specialitate, ne oprim astăzi aici.

Pierre Gillou a întocmit clasamentul celor mai buni 10 jucători de tennis din lume

PARIS 14 (Intersport).— Reputatul critic francez de tennis, Pierre Gillou, ale cărui păreri în materie de tenis sunt unanim apreciate, a publicat azi lista celor mai buni 10 jucători din lume.

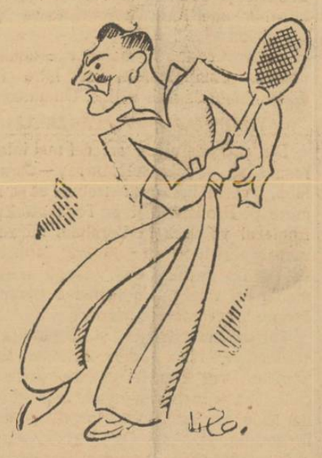

PERRY

Iată-o :

1) Perry (Anglia)
2) Crawford (Australia)
3) Von Cramm (Germania).
4) Austin (Anglia).
5) Allison (Statele Unite)
6) Wood (Statele Unite).
7) Menzel (Cehoslovacia)
8) Shields (Statele Unite)
9) Boussus (Franța)
10) De Ștefani (Italia)

După cum se poate vedea din acest clasament, încheiat la sfârșitul marilor competițiuni, internaționale, Franța aproape că nu mai contează, în timp ce Germania a făcut un pas gigantic, figurând în locul al treilea.

Japonezul Machino a bătut din nou recordul mondial nautic pe 800 m

Japonia s'a dovedit odată mai mult țara natație ționlă.

TOKIO 14 (Intersport).— In cursul marei reuniuni nautice care a avut loc azi la Tokio recordmanul mondial Machino a reușit o nouă performanță senzațională.

Prodigiosul înotător, a parcurs distanța de 800 m. în timpul de 10 min. 7 sec. 2/10, stabilind astfel un nou record mondial.

Vechiul record îi aparținea tot lui cu 10 min. 8 sec 6/10.

După cum se vede Japonia a devenit deținătoarea celor mai multe recorduri mondiale de natație și nu este reuniune mai importantă, în care tabloul recordurilor să nu sufere modificări.

România-Australia

Nu.

Nu e un match de football. Spre regretul unanim, căci senzaționalul lui n'ar fi de duzină.

Nu e nici măcar un match de tennis, deși dregătorii sportului alb dela noi, cari au început să dea avertismente „a la Tilden", ar putea fi bănuiți de fantezie.

E un raid.

Un raid aviatic.

Un raid aviatic, între București și Sidney.

Adică, într'o dimineață, când le-o fi gata avionul — pentru șindrila și pistoanele căruia s'au ploconit în dreapta și căciulit în stânga — Frim și Dumitrescu se vor urca în el și vor porni, cu puține încurajări, multă benzină și mai multă speranță, către antipozi, în cea mai lungă călătorie pe care a făcut-o neam de român, prin văzduh.

Vor ajunge.

Vor fi primiți cu flori, gazetele de peste Ocean vor pomeni de cuvântul acesta ciudat „România" și cu altă ocazie decât a neplăților unui împrumut și a cererii unui altuia, ziarele dela noi vor lăfăi pe coloane, pătate cu multă cerneală, ce ispravă minunată au făcut acești „fii ai țării", din întâmplare tot aceia care au mai adus un campionat mondial la „datul cu sania" și domnii cărora le aparține ultima expresie din ghilimele vor mai face încăodată, de ciudă, toxine dăunătoare sănătății.

Și bătaia domoală a timpului va împrăștia aburul argintiu al izbânzii.

Sau, nu vor ajunge.

Vor pica, cu motorul mut, dintr'odată, dela înălțime de multe lenghe, ungând cu alifie omenească vr'o creastă stâncoasă de munte sau înfundându-se, făclie aprinsă de jarul văzduhului, în adâncuri reci de apă sărată și amară.

De astădată, coloanele ziarelor — mai puține la număr — vor fi mânjite cu cerneală multă, dar pe margini. Vor întreba unii cine au fost, alții vor râmâi, clipind din ochi.

Și bătaia repede a timpului va împrăștia aburul cernit al uitării.

Vor trece și se vor uita, și vii și morți.

Și-atunci, dacă din sufletul lor zvâcnește dorința aceasta de aruncare pe cumpăna norocului, fără nici o umbră de gând la arginți ce întunecă atâtea minți, dacă Frim și Dumitrescu vor pleca mâine, pe aripi de aer înșelător, — cum plecau legionarii, acum două mii de ani, pe plute șovăelnice — să ducă departe numele neamului lor, dacă, atunci când se vor întoarce, nu-i așteaptă nimic ce să dorească acum, dece oare, azi, îi pândesc priviri întunecate și-i întâmpină măsuri terminate 'n scrâșniri de dinți?

Oare niciodată jivina ce se târăște prin necurățeniile pământului nu va osteni să-și arunce veninul verde spre pasărea ce se înalță, sclipindu-și pana în razele soarelui?

Oare, întotdeauna, întunericul va cuprinde lumina?

GH. ȚARI

Azi se desfășoară concursul automobilist dela Câmpina

Sub regisoratul grupării Tennis-Club și cu concursul Automobil clubului regal român, se va desfășura la Câmpina, un original concurs automobilist.

Pentru reușita competițiunii, autoritățile locale au dat un larg concurs, astfel că întrecerea are toate șansele să se soldeze cu cel mai desăvârșit succes.

Concurenții deasemenea au înțeles să încurajeze încercarea, înscriindu-se în număr mare. Prima listă a celor cari și-au prezentat adeziunile a fost publicată la vreme în coloanele ziarului nostru. Nu putem da numele ultimelor înscrieri, întrucât abia astăzi la prânz se va închide dreptul de prezentare a adeziunilor.

CUM VA DECURGE CONCURSUL

Participanții se vor întruni cel mai târziu la ora 14,45 pe bulevardul Elisabeta, Câmpina (pe mal).

Automobilele vor fi încolonate de d-nii comisari — fiecare concurent primind o cocardă, iar fiecare mașină va primi un număr.

Inainte de plecare, comisarii vor așeza în fața fiecărui automobil un plic pe care concurentul îl va deschide la lovitura de gong care va da semnalul de plecare. Conținutul plicului va indica concurenților punctul de sosire al primei etape.

La sosirea la această etapă, ei vor primi un alt plic, indicându-le etapa următoare și așa mai departe.

Etapele sunt aceleași pentru toți concurenții, dar ordinea de efectuare este deosebită pentru fiecare.

Concursul se adresează imaginației și agerimei, orice exces de viteză este deci interzis și va fi penalizat.

Deasemenea va fi penalizat cel care va jena pe un alt concurent.

PROBA DE ADRESA

La finele parcursului, pe o stradă barată, va avea loc un concurs de adresă.

SOSIREA

Invingător al concursului va fi conducătorul sau proprietarul mașinei care va totaliza un maximum de puncte.

Dacă 2 concurenți sunt la egalitate de puncte, va fi clasat înainte acela care a parcurs un număr mai redus de kilometri. Se va face în acest scop, înainte de plecare, citirea tuturor indicatoarelor de km.

CUM SE VA FACE CLASAMENTUL

Fiecare etapă i se atribue 10 puncte, astfel că, în cele 12 etape câte numără concursul, maximum de puncte va fi de 120.

Parcursul de adresă va avea 2 coeficiente, unul de timp obținut, împărțindu-se 3000 prin numărul de secunde în care se va efectua parcursul, și un coeficient de adresă de 5 puncte.

Clasamentul se va face adăugându-se la numărul total de puncte de mai sus, cifra obținută, împărțind 5000 prin numărul de minute în care s'a efectuat parcursul.

Ori și ce explicație cerută în parcurs va fi penalizată cu 10 puncte; parcurgerea etapelor în altă ordine decât cea indicată prin plicuri, cu 40 puncte; excesul de viteză, jenă evidentă a altui concurent, cu 5 puncte.

Lipsa la sosire a unui obiect martor sau unui plic, se va penaliza cu 20 puncte.

Concursul european de turism aviatic

VARȘOVIA, 14. (Intersport). — In prezența a mai multor mii de spectatori au început să aterizeze la aerodromul din Mokotow participanții la concursul internațional de aviație.

După aprecierile cercurilor sportive primul loc individual va reveni probabil polonezului Bajan. In ceeace privește victoria pe echipe, este probabil ca ea să revină echipei cehoslovace.

Walker a învins prin abandon pe Schönrath

Paris 14 (Intersport). Eri s'a disputat în localitate matchul dintre Walker și germanul Schönrath. Primul a învins prin abandon în repriza 5-a.

Citiți
în numărul nostru de Mâine:
RUDI WETZER
face confidențe...
Viața sportivă și de aventuri a marelui nostru jucător de football

Mâine se dispută campionatele naționale de juniori la Cluj

Mâine se dispută la Cluj, campionatele naționale de juniori. Spre deosebire de ceilalți ani, anul acesta campionatele au fost lăsate pe seama unui club. Organizarea care a fost încredințată clubului C. A. C. se anunță din cele mai bune.

CE PROBE SE DISPUTA

100, 200, 300, 800 și 300 metri plat, 110 m. garduri, săriturile în lungime, înălțime și cu prăjina.

Aruncarea greutății a discului și a suliței sunt probele cari se dispută mâine la Cluj.

Vor lua parte cei mai buni juniori din țară.

Cum se ajunge milionar sau pepiniera de footballiști

Nu știu dacă-l cunoașteți pe amicul meu, d. Nicu Popescu.

E un cetățean foarte simpatic, dotat cu o inteligență pe care invidioșii i-o califică drept «șmecherie», entuziast amator și profund cunoscător de football și — mai ales — animat, veșnic, de cele mai sincere intenții de a deveni milionar.

In vederea atingerii acestui nobil scop, e, întotdeauna, în căutarea unei idei — pe care o găsește, zilnic, de șase ani — și a unui «om cu bani» care să i-o puie în practică — ceeace nu i se întâmplă niciodată.

Ieri, stând la o masă la barul din Cercul Militar, și având ca unică activitate consumarea unui lichid de culoare dubioasă și gust de leșie, ce-mi fusese servit, într'un pahar crăpat la buză, sub denumirea de «halbă cu bere» — mă pomenesc cu d. Nicu Popescu.

— «Ura, neicăl ce-i cu tine?»

Și, fără a aștepta vreun răspuns, se instalează la masă, comandă «tot o halbă, dar fără guler» și-a dă drumul.

— «Știi, am o ideie, o grozăvie.

Până'n doui ani, sunt milionar. Mai autentic decât Bercovici și mai sgârcit decât Anghelescul»

Zâmbii sceptic.

— «Dragă Nicule, îmi pare rău, dar n'am nici un ban».

Mă privi, cu o dojană în ochi.

— «Imi pare rău. Viu la tine, ca la un prieten. Iți destăinui un secret fabulos.

Vreau să-ți ofer, și ție, ocazia să scapi de mizeria în care te sbați, făcând pe funcționarul la Ministerul de Interne. Și tot ce găsești să-mi răspunzi, e o scuză meschină! Imi pare rău!»

Goli jumătate de halbă, făcu o aluzie la tratamentul pe care l-ar aplica exorcilor — cari când zeamă de tărâțe de lemn, amestecată cu lichid de tăbăcit piele, drept bere, — dacă ar fi ministrul sănătății și, fără a aștepta vreun răspuns, continuă:

— «Am cea mai grozavă ideie care a trecut prin mintea vreunei muritor, dela Newton încoace. Ideia secolului. Ideia milioanelor. Deschid școală de football».

D. Nicu Popescu se făcuse, de când îl cunoșteam, remarcat prin numeroase inițiative care-l făceau pe Magnificențius să pară ca un începător, pe lângă el. Dar asta le întrecea pe toate. Și apoi, nu înțelegeam.

— «Nu înțeleg» în spusei eu, după prima clipă de surpriză.

— «Greu de cap ai fost întotdeauna. Dar, cum nu e vina ta, să-ți explic. Fac o școală de football. Pepinieră de jucători de football. O instituție în care să învăț oamenii să dea cu piciorul în minge».

Probabil că nu prea aveam aerul convins, căci Nicu continuă.

— «Nu știi ce rost o să aibă. Să-ți explic. Ai văzut ce jale e pe terenurile noastre de football. Echipe din Divizia Națională fac demonstrații reușite de poarcă, jucătorii parcă sunt în costume de scafandru, publicul se plictisește, se acrește, fluieră și vine tot mai puțin Care-i cauza?

Vrui să deschid gura. Dar Nicu îmi impuse tăcere.

— Cauza e că nu sunt jucători de football. Jucători cari să merite acest nume. Cari să poată fugi o sută de metri fără a se opri să-și caute respirația, care să nu distrugă cuiburile de ciori din copacii de prin vecinătate când trag la poartă, cari să dea un pas pe care colchipierul să-l poată ajunge, fără a fi recordman la saltul cu prăjina. Asta-i cauza. Lipsa de jucători. Dacă-ți mai trebue un argument...

Făcui semn că nu. Dar, a-l opri pe Nicu, când își ia vânt, e o operație cu tot atâția sorți de izbândă ca aceia de a opri, printr'un semnal roșu, un tren al cărui mecanic a făcut prinsoare că bea șase «litre» de țuică și a câștigat prinsoarea.

— «...privește sumele enorme pe care le plătesc cluburile, pentru transferarea câte unui amărât, care a avut norocul să greșească un goal, tocmai când suporterul respectiv — spre ghinionul lui — era e față. Așa e?»

Tentativa de a răspunde prin sunete articulate fiind zadarnică, dădui din cap.

Nicu mai comandă o halbă, punând în vedere chelnerului că va regreta amarnic că nu și-a ales altă meserie, dacă-i mai aduce trei degete de guler, și continuă.

— «Așa el Nu poți să spui că nu-i așa. Și — cu inteligența pe care întotdeauna mi-ai apreciat-o — într'o clipă de inspirație, am văzut calea.

Trebuia cineva care să-i învețe.

Trebuia undeva unde să învețe, toți acești indivizi primitivi, să joace football. Vor învăța dela mine, în școala mea».

Scosei ceasul. Nicu mi-l luă și-l băgă în buzunarul lui.

— «Lasă ceasul. Ascultă aici, cu școala asta, afacerea e sigură. Țara e plină de șomeuri. Ai văzut câți copii vând jurnale pe străzi. M'am interesat, cât crezi că adună, pe zi?»

Mărturisii complecta mea ignoranță asupra câștigurilor vânzătorilor de ziare.

— «Să-ți spun eu. Intre 15 și 20 de lei pe zi. cu banii aștea, îi angajez eu, la«mine. Cu contract. In loc să alerge după tramvaie, vor alerga după minge. In doui ani de antrenament metodic, scot cel puțin 40 la sută jucători de clasă. Pe urmă, îi închiriez la cluburi. Ei au contract cu mine, eu cu cluburile. Pe câte un an. Ei joacă, eu încasez banii. Apoi, nu uita ce debuțeu e pe piața internațională. Dacă pe un Mosco — nestilat și fără școală — se bate Austria și Franța, dar pentru un premiat al școlii Popescu ? Iți spun eu, afacerea e sigură. Peste doui ani, am venituri de milioane».

Se făcuse târziu. Il felicitai pe Nicu și-i spusei că sunt așteptat la masă.

— «Așa-i că-i bună ideia ? Diseară mă întâlnesc cu un tip cu bani, care îmi finanțează școala, și pe urmă, să te știi ! »

Ii întinsei mâna.

— «La revedere, neică. Apropos, până diseară, n'ai cinci poli ? Spune-mi unde te găsesc mâine, să ți-a dau».

Aveam cinci poli.

Nu-i mai am. Nu mai am nici ceas. Dar bine c'am scăpat de Nicu...